

Jeg skal så bare høre: Hvad betyder det, der står i beslutningsforslaget? Jeg tillader mig at citere bare en kort sentens: »Dette vil kunne frigøre sygeplejerskerne, således at disse kan komme tilbage til sygehusvæsenet, hvor de til gengæld vil kunne overtage enkelte områder inden for det lægefaglige område.«

Betyder det, hr. Tom Behnke sagde, at det altså ikke er alle, der skal, men at nogle skal? Når man siger, de vil kunne komme tilbage, så er det ikke alle, man mener, det er altså kun nogle af dem, man mener?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nu må hr. Carsten Hansen holde op. Hr. Carsten Hansen citerer fuldstændig korrekt fra beslutningsforslaget. Så langt kan hr. Carsten Hansen altså godt sit dansk, men at forstå, hvad hr. Carsten Hansen selv læser op, det formår hr. Carsten Hansen ikke.

Der står *vil*. Det betyder, det er en mulighed. Det er en mulighed. Der står ikke *skal*. Så som jeg læser forslaget, kan jeg forstå, at ordføreren fra forslagsstillerne er enig i, at det er en mulighed. Det er et måske, det er et kan, det er et vil.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Dette lovforslag er et af de vigtigste lovforslag, som vi behandler i Folketinget i denne forårs-samling, tror jeg, ud fra at det er et lovforslag, som bidrager til, at nogle af de unge mennesker, som måske ellers ikke ville få en uddannelse, får en uddannelse og kan bidrage til, at omsorgen for ældre, for syge vil kunne sikres, forudsat at vi får mennesker til at gå ind i disse uddannelser.

Baggrunden for lovforslaget er jo, som det allerede er blevet nævnt, finanslovaftalen fra sidste efterår, men den mere grundige baggrund for det er jo den rapport, som blev lavet med de interessenter, som er på området, og som forelå allerede på det tidspunkt, hvor vi lavede finanslovaftalen.

Det, der er formålet med det, er jo altså, at vi får en bedre social- og sundhedsuddannelse, at vi gerne skulle få flere ind i social- og sundhedsuddannelsen, og at vi også sikrer os det, man ud over det politisk indholdsmæssige kan sige var baggrunden for finanslovaftalen, nemlig at der er økonomi med, for en sådan bedre uddannel-

se, der tager længere tid, og som skal være mere målrettet mod de mennesker, det drejer sig om, og som vi gerne skulle have flere ind i, koster altså nogle penge. Det var også derfor, det var en del af finanslovaftalen.

Der er tale om forbedret uddannelse indholdsmæssigt og kvalitetsmæssigt, idet sundhedsuddannelsen forlænges med 8 uger og PGU-uddannelsen med 6 uger. Der er også tale om, at de mennesker, som af forskellige årsager kan have brug for en lidt længere uddannelse, i grundforløbet kan have ikke kun 20 uger, men 40 uger, og det giver så baggrund for, at de unge mennesker, som gerne vil have den her uddannelse med henblik på, at de måske gerne vil videre, at de måske ikke ved, hvad de vil inden for sundhedssektoren som slutmål, altså nu ved, at går de i gang med denne uddannelse, så kan de gå videre. Den har et højt kvalitetsniveau, som giver dem mulighed for at få en kortere længerevarende uddannelse og også en mellemlang længerevarende uddannelse.

Det giver også mulighed for de unge, som har lidt svært ved at klare de boglige krav og umiddelbart måske har svært ved det, men måske kunne lære det på længere sigt, at de også her har en mulighed.

Det, der er jo et problem i forbindelse med, at vi forbedrer uddannelserne, er jo, at de tit også bliver mere og mere bogligt orienterede, og dermed kan det blive sværere for nogle af de unge, som har kvaliteter, men måske ikke nødvendigvis har dem umiddelbart på det boglige område, så de ikke kan følge med. Derfor er det vigtigt, som det ligger her, at der er mulighed for, at de unge, som altså har behov for, at man tager nogle særlige hensyn til dem, kan få det behov opfyldt.

Det er også vigtigt i det her forslag, som det allerede er gældende i dag, at det på den ene side er amter og kommuner, der har ansvaret for dimensioneringen, men at vi også sikrer, at hvis ikke de sikrer, at praktikpladser er til rådighed, kan ministeren stille krav om praktikpladser. Vi har også set tendenser til, at de nogle steder siger, at det godt kan være, at de måske løser behovet for uddannelser og praktikpladser i et andet amt eller i en anden kommune, så man behøver måske ikke gøre det, så man på den måde ikke tænker på, at alle, som er arbejdsgivere inden for den her sektor, har en forpligtelse. Derfor er det vigtigt, at denne bestemmelse, som ikke er ny, nemlig at ministeren kan gribe ind, stadig væk er i denne lovgivning.